

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan dvečr., izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenščina pri Ljubljanskih sodiščih.

IV.

Predsedstvo deželnemu sodišču v Ljubljani nam je doposlalo popravek, kojega smo v smislu zakona ponatisnili in o katerem smo toliko časa molčali, kolikor časa nam to zapoveduje zakon. Mi niti ne mislimo na to, da bi hoteli izpodkopati le količkaj veljavo tega popravka. Naravno je, da ne moremo, če pišemo o notranjih pripetljivostih pri naših sodiščih, tako dobro poučeni biti, kakor je to gospod predsednik našemu deželnemu sodišču. Ker so nam dotični akti večinoma absolutno nepristopni, je isto tako naravno, da nimamo in da imeti ne moremo o vsaki podrobnosti take jasne in popolne informacije, da bi se mogli izogniti vsakemu popravku. Pisali pa smo do sedaj že o mnogih rečeh, o kojih nam veleslavno predsedstvo Ljubljanskega deželnega sodišča ni doposlalo nikacega popravka, po čemur je sedaj proti vsakemu dvomu dokazano, da smo o mnogih rečeh pisali resnico. V drugem pa smo uradnega popravka tudi zategadelj vesel, ker nam služi v dokaz, da svojih člankov ne pišemo v prazni zrak, in da jih na merodajnem mestu ne prezirajo.

Prestopivši k popravku samemu, naj nam je dovoljeno, da prečastitemu gospodu deželno-sodnemu predsedniku najprej nekoliko o tem odgovorimo, kar je omenjal glede relacij. Istina je, da se v uradni zbirki obrazcev nahaja relacija uradnega sluga v podobi zapisnika. Pa praksa pri nas tega zapisnika ne pozna, ker sodni odposlanci, če pridejo rubit, ne sestavljajo s strankami nikakih zapisnikov. Na priloženi poli razlože, kako so se vsled tega ali onega odloka podali na rubežen, kake cenilce so si preskrbeli in kaj so rubili. Z jedno besedo, naši sodni odposlanci pišejo svoja poročila od besede do besede tako, kakor se glasi dotični zapisnik v uradni zbirki obrazcev, samo da izpusté tako imenovano „glavo“, ki se nahaja pri vsakem zapisniku, in samo, da vsega tega ne smejo pisati v slovenskem jeziku, nego v nemškem, ker jim je to tako zapovedano.

V boljše pojasnilo naj sledi dotični zapisnik naše uradne zbirke. Ta obrazec slove tako-le:

Zapisnik

dne 18 . . sestavljen v zvršilnem postopanju iz proti iz pri izpeljavi zvršilne rubežni in cenitve premakljivega premoženja iz

Pričujoči:

sodni sluga: cenilec:

Vsled odloka c. kr. sodišča v dne 18 . . št. podal se je podpisani sodni sluga k dolžni v vročil naveden zvršilni odlok, ter sledeče premakljive reči zarubil in s pomočjo na storjeno prisego opominjen cenilec cenil kakor sledi: (tu se naštejejo zarubljene in cenjene reči).

Sodni odposlanci pri Ljubljanskih sodiščih pa ne podajajo svojih relacij v podobi predležečega zapisnika. Pač pa v podobi, kakor se kaže v naslednjem obrazcu:

Löbliches k. k. Bezirksgericht!

In Befolgung des erhaltenen Auftrages vom 22. Dezember 1891, Z. 27424, in der Executions-sache der durch gegen in pcto. . . . fl. . . . kr. s. A. hat sich der Gefertigte in Beisein des beeideten Schätzmannes in die Wohnung des Executen begeben, hat demselben den Executionsbescheid zugestellt und habe nachstehende Fahrnisse mit executivem Pfandrechte belegt, welche zugleich vom herbeigezogenen Schätzmanne bewerthet wurden, als: 1 Sofa, 2 Fauteuil und 4 Sessel 25 fl., 1 Pendeluhr 15 fl., 2 Chiffoniere à 10 fl., zusammen 20 fl., 1 Wandspiegel 5 fl., Summe 65 fl.

Geschlossen und gefertigt mit dem Bemerkten, dass obige Fahrnisse der Execut selbst als zur Execution geeignet angegeben hat.

Laibach am 19. Jänner 1892.

Sodnik m. p.

Fr. Sturm m. p.,
Schätzmann.

S tem je dokazano, da so relacije sodnih slug pri Ljubljanskih sodiščih čisto identične z zapisnikom, kojega navajajo uradne zbirke slovenskih obrazcev. Proti relacijam v taki obliki pa se smemo po vsi pravici izreči, če se nam v slovenskih pravdah podajajo v nemškem jeziku. No, pa o tem govorilo se bode itak še na drugem mestu, kamor ne sega moč naše tiskovne svobode.

Pri našem deželnem sodišču kaže se sploh pri najmanjših prilikah nekaj časa sem očitna tendenca, nemščini zopet kako luknjico odpreti, da se kakor kača privije v slovenski akt. Evo vam dokaza! V aktu deželnega sodišča IV. 1891/44 so vse uloge strank in zlasti vse eksekucijske prošnje slovenske, uradne rešitve, izvzemši onih na slovenskih ulogah, pa po večini nemške. Zlasti sestavil je sodni odposlanec dr. Vok na slovensko prošnjo za cenitev — pri trdem slovenskem kmetu — nemški cenilni zapisnik. Ko se je zemljišče prodalo eksekutivnim potom, izdal se je odlok, s katerim se je določil narok za oglašenje uknjiženih tirjatev v slovenskem jeziku. Zapisnik, ki se je pisal pri tem naroku, bil je zopet od besede do besede — izvzemši zvršitelja, ki je svojo tirjatev v slovenskem jeziku oglasil — zapisan v nemškem jeziku. Razdelilni odlok — najvažnejši odlok pri vsaki realni eksekuciji! — pa se je izdal do cela v nemškem jeziku, dasi tudi so bili vsi udeleženci nemščine nevesči kmetje! Če se pri teh čisto slovenskih aktih tako uraduje, potem nam mora vsak objektivni človek priznati, da smo storili svojo narodno dolžnost, če smo se v ti zadevi oglasili in če smo zahtevali, da naj naše deželno sodišče — ki je prvo v deželi in vsem drugim uzor — slovenske akte rešuje v slovenščini! Druzega itak ničesar zahtevali nismo! In Bogu hočemo dajati hvalo, če se nam vsaj iste skromne želje, kojim smo dali izraza v svojih člankih, spolnijo, tako da trdi slovenski kmet pri svojih eksekucijah ne bode dobival važnih odlokov v trdi nemščini, ne vedoč, kaj naj začne s temi odloki. —

Predsedništvo deželnemu sodišču nam daje popravek tudi o sodnih pečatih. V tem oziru se nekaj popravlja, česar mi prav za prav trditi nismo. Mi smo hoteli povedati, da je justično ministerstvo dalo uničiti neke pečate — pa to je zadeva, o koji nočemo dalje razpravljati. Z veliko radostjo pa vsprejmemo popravek veleslavnega predsedništva v tem oziru v svojo vednost, da se nahaja v okrožji Ljubljanskega deželnega sodišča tu in tam sodišče, pri kojem je v rabi pečat z nemško-slovenskim napisom. To je resnica, v kateri do danes nismo bili poučeni, ker se nam toliko manj

LISTEK.

Koncert „Glasbene Matice“

due 12. sušca 1892. leta.

Presojajoč vse z narodnega stališča, želimo vedno, da je vse, kar je narodno, tudi dobro, a kar si srce želi, to rado verjame. To stališče zavzemamo tudi nasproti umetnosti. Boli nas srce, grajati kaj, kar so narodne moči priredile, ako bi tudi bile graja zaslužena, vsaka grajajoča beseda bode nas v lastno meso. Sklicujemo se na skromne naše razmere, katere je skromnim merilom meriti. Zaradi tega radi hvalimo, in naša poročila navadno kar mrgole pridevkov, kakor „izvrsten, izboren, prav dober“ i. dr. Brez koristnih učinkov to ni, budi in utrjuje našo narodno smosvest in pridobiva nam prijateljev, da bi pa pri tem umetnost uspevala, ni trditi.

Ta pot nam ni treba običajnega skromnega merila; tudi je „Glasbena Matica“ sama odklonila miloščno dobrohotne pohvale zapustivša privajene prostore, v katere se shaja vedno isto domače

naklonjeno občinstvo, in prirejajoč svoj koncert v dvorani tujega tekmujočega društva, pristopni širšemu občinstvu.

Reči se pa mora, da je gromovito ploskanje in odobravanje, katero je donelo preteklo soboto zvečer po dvorani, do zadnjega kotička napolnjeni, bilo ven in ven zaslužno.

Vspored bil je sestavljen z umetniškim preudarkom.

Dostojno otvoril se je koncert z veličastnim 149. psalmom češkega mojstra A. Dvořaka. Godala, katerim se pozneje pridružijo trobila, polné poslušalcu dušo z vzvišeno pobožnostjo, in ko potem zagrmí zmagoviti slavospev Stvarniku v višavi, tedaj je vsako srce pretreseno. Odgovarjajoč si pojeta moški in ženski zbor milostivemu Gospodu zahvalo, — in združita se zopet slaveč ga kot osvvetnika. — Skladba izraža mogočno misli psalmove in z viharno silo budi v nas čute; izvrševala se je pa povse dostojno.

Radi smo čuli na to mirno skladbo A. Nedvčovo, „Ne zabi me“, tožečo nam v nežno zibajočem se ritmu bol ljubečih dveh src, ki se morata ločiti. Moški zbor izvajal jo je prav v skladatelje-

vem zmislu finim naglasom, — in občinstvo skazalo se je hvaležnim.

Lavor-lira in občno ploskanje pozdravilo je v nas zelo priljubljenega opernega pevca gosp. J. K. Trtnika, ko je nastopil, da nam zapoje „tekmo-spev Walterjev“. Pevac ima lep zaklad v svojem grlu; da ga ni zakopal, prepričali smo se. Obsežen glas je mehak in mil in sega do srca. O moči njegovi in tehnični izvežbanosti imeli smo priliko čuditi se posebno še v 6. točki, ko je pel „Hilono arijo“.

Veliko je napredoval, odkar smo ga zadnjič čuli, na poti je do vrhunca umetnosti. Želimo si ga še mnogokrat čuti pri nas; da uživa tu gorke simpatije, prepričalo ga je pač gromovito odobravanje, ki si je izprosilo še par komadov, katere je občinstvo z enakim naudušenjem vsprejelo.

Kot četrto točko izvajal je ženski zbor dva Dvořakova dvospava: „Prstan“ in „Da, jaz te zapustim“. Oba sta ljubki, melodijozni pesenci, pisani v narodnem duhu, — ki naj bi se udomacili v krogu naših pevkinj. Peli sta se sigurno in s potrebno živabnostjo.

Koncertnik in učitelj „Glasbene Matice“ gosp. Baudis sviral je na goslih dva komada: J. S.

v zlo šteti more, ko tacega pečata ni niti pri našem deželnem sodišči, niti pri našem okrajnem sodišči.

Izdal se je na tem polji ukaz pravosodnega ministerstva z dné 10. januarja 1889 št. 21599 ex 1888, ter se z njim odredilo, da se morajo pri onih sodiščih, katera po obstoječih predpisih izdajajo tudi slovenska rešila, uvesti dvojezični pečati, če je treba napraviti nov pečat.

To je ukaz, ki bode le polagoma upeljal dvojezične pečate. Vse jedno, bolje nekaj, kakor nič. Dopoljal pa se je ukaz tako predsedništvu Ljubljanskega deželnega sodišča, kakor onemu okrožnega sodišča v Rudolfovem. To zadnje predsedništvo dalo je ministra ukaz litografovati, potem pa ga je vsakemu okrajnemu sodišču doposlalo, da se ob priliki ravna po njem. Kaj se je s tem ukazom zgodilo pri predsedstvu našega deželnega sodišča, o tem nismo mogli ničesar gotovega izvedeti. Govorili pa smo z mnogimi okrajnimi sodniki, ki so nam zagotavljali, da še dandanes o ukazu pravosodnega ministra z dné 10. januarja 1889 št. 21599 ex 1888 ničesar ne vejo, in ki so nam pripovedovali, da ni izključeno, da bi se od leta 1889 sem v okrožji deželnega sodišča ne bil napravil kak nov pečat z gelim nemškim napisom. Ta zadeva je nekoliko nejasna in dobro bi bilo, da se na tem ali na onem mestu pojasni. Končno pa priznamo, da nemamo nikake kontrole o tem, so li nam dotični sodniki govorili resnico ali ne. Lahko tiči vmes tudi zmota ali pa pozabljenost, ker je od tedaj preteklo več nego tri leta, in ker je narava sodnikov tudi taka, da na to ali ono pozabijo. —

Deželni zbor kranjski.

(III. seja, dne 11. marca 1892. leta.)

(Konec.)

Posl. Klun poroča o prošnjah nekaterih učiteljskih udov in sirot in o proračunu zaklada učiteljskih pokojnin za l. 1892. Miloščine, dovoljene na tri leta, so se začasno podaljšale, ker lani ni bilo zasedanja. Zbor pritrdi. Dovolijo se za nova tri leta do l. 1894. sedanje miloščine in milostne pokojnine udovam in sirotam. Proračun se odobri po nasvetovanih spremembah. Skupna potrebščina znaša 27.050 gld., skupno pokritje 9150 gld., torej se kaže primanjklaj 17.900 gld., katerega je pokriti iz deželnega zaklada.

Posl. Povše poroča v imenu gospodarskega odseka o razširjenji trtne uši po Kranjskem. Iz obširnega in zanimivega poročila dež. odbora prinesli bomo pglavitne stvari v jedni prihodnjih števil. Poročevalec slika, naslanjaje se na to poročilo, veliko bedo, ki je nastala na Dolenjskem, ker nad polovico vinogradov je okuženih ali uničenih, posebno v črnomaljskem, kostanjeviškem in rateškem okraju. Deželni odbor storil je vse, kar je bilo le mogoče, ne tako država, ki s svojimi trtnicami ni storila svoje dolžnosti, kakor je razvidno iz poročila dež. odbora. Za podpore se oglašajo malo vinogradnikov z Dolenjskega, več z Vipavskega. Po novem zakonu dajala bode država hipotekarna posojila takim vinogradnikom, ki bodo na novo zasejali opustošene svoje vinograde. Pa tudi brez hipoteke dajala se

bodo posojila, če se zaveže solidarno več gospodarjev. A tudi dežele bodo morale dajati take podpore. Pri nas more se imenovati sedanje stanje prava katastrofa. Trumoma izseljuje se ljudstvo v Ameriko, posebno iz črnomaljskega okraja. Da se ohrani obstoj mnogih rodbin, treba bode, da tudi kranjska dežela stori kaj v tej zadevi. Dež. odbor naj se dogovori s kmetijskim ministrom, kako urediti taka posojila, katera bi dajala dežela.

Gospodarski odsek stavi torej nastopne predloge:

1.) Vzdrževaje v veljavi v V. seji dne 22. oktobra 1889. I. in v VIII. seji dne 7. novembra 1890 storjene sklepe glede razširjanja trtne uši, dovoljuje se za l. 1892. svota 1500 gld. iz deželnega zaklada v podporo vinogradnikom, kateri znova zasajajo vinograde in za prirejevanje poučnih tečajev o požahnjenji trt.

2.) Deželno odborovo poročilo se odobrovalno vsprejme na znanje.

3.) Deželnemu odboru se nalaga, da glede novo sklenjene navedene državne postave, po kateri se bodo podeljevala brezobrestna posojila onim vinogradnikom, katerim je trtna uš uničila vinograde, stopi v dogovor z visokim c. kr. poljedelskim ministrom; da najde potrební denar potom izposojila, iz katerega bo mogoče našim vinogradnikom dajati tudi deželna posojila ter da stavi v prihodnjem zasedanju dotične primerne predloge.

Posl. Pfeifer v dolgem, prav dobrem govoru slika bedo na Dolenjskem, katero so prouzročile tri vrste trtne uši. Trtna uš št. 1 opustošila je vinograde, pogodba z Italijo, oziroma zloglasna klavzula o carinah za italijanska vina, je trtna uš št. 2, ki bode usekala hude rane. Njima se pridružuje trtna uš št. 3, to je ponarejeno židovsko vino, ki se prodaja po takih cenah, da pošten vinogradnik svojega pristnega pridelka, katerega ima itak malo, niti prodati ne more. Čita nekatere take sleparske inserate, po katerih potomci Abrahamovi upravo prekosujejo čudež v Kani Galileji. (Veselost.) Tako mora popolnoma propasti naša vinoreja. (Ako nam bode prostor pripuščal, prijavimo obširneje ta govor.) Konečno stavi nastopno resolucijo:

Za l. 1893. dovoljuje se iz deželnega zaklada znesek do 10.000 gld., iz katerega sme deželni odbor dajati brezobrestna posojila vinogradnikom, kateri svoje od trtne uši uničene vinograde na novo zasadijo, pod istimi pogoji, kakor so določeni za jednaka državna posojila.

Posl. Lavrenčič želi, da bi se pri delitvi podpor jemalo ozir na veliko večje težave zaradi trje zemlje pri vinogradnikih na Vipavskem.

Pri glasovanji vsprejme se vsi trije predlogi gospodarskega odseka, resolucija Pfeiferjeva pa se izroči finančnemu odseku.

Zaradi pozne ure odstavijo se ostale štiri točke dnevnega reda na dnevni red prihodnje seje.

Posl. Murnik naznani nekatere peticije, ki se izroče dotičnim odsekom.

Ob polu 3. uri zaključí deželni glavar sejo. Prihodnja seja v torek 15. t. m.

Svendsen „Romanca“ in Alex. Zarzycki „Mazurka“, — a spremljal na glasoviru ga je gosp. Hoffmeister.

Opomniti je, da si je bil gosp. Baudis dan pred koncertom desno roko nekoliko pohabil; vendar bila je igra njegova tehnično dovršena in s finim čutom predavana. Da je občinstvo burnim ploskanjem izrazilo svojo zadovoljnost, pač ni treba omenjati.

Zelo se je zanimalo občinstvo za nov mešan zbor A. Foersterja „Ljubica“, ki se je pel ta pot prvič v Ljubljani. Besede so Pagliaruzzi-Krilanove in pripovedujejo v dvanajstih kiticah somo tužno povest o ljubezni — zvesti do smrti. Skladba, katero je prištevati najboljšim zaslužnega našega skladatelja, milo se oklepa besedila in budi naše sočutje. Pela se je dovršeno, zbor in skladatelj morda z uspehom zadovoljna biti. Nedvomno bode dičila še mnog koncert.

Zadnja točka bil je „cerkveni zbor“ iz opere „Cavalleria rusticana“. Znano je, kako po bliskavo se je raznesla slava mladega laškega skladatelja Mascagnija po vsem svetu in s kakim navdušenjem se je povsodi sprejela njegova opera. „Cerkveni zbor“, katerega smo slišali ta večer, je

povse zaokroženo delo in zelo prikladno za koncert. Pela sta ga, spremljevana od orkestra, dva mešana zbora, jeden na odru, drugi pa neviden — v cerkvi. Zanimiv ta odlomek pričinja se z zamolklo iz cerkve glasečim se preludijem na harmoniju; njima sledi veličasten koral „Regina coeli“, iz katerega se mično odločujejo sveži deški glasovi pojoči „alleluja“. Na to zadoni orkester, in mešan zbor na odru zapoje slavo Njemu, ki vstal je od smrti; vrsté se slikovito harmonij v cerkvi, — ženski samospjev in potem zbor na odru, v katerega sega tajnostno petje iz cerkve; a harmonij sklepa zopet prozor. — Skladba, ki je globok vtis napravila na vse, je povse izvirno sestavljena in polna krasnih efektov, divne harmonije polasté se duše poslušalčeve, da na vse drugo pozabi.

Vspreh koncerta bil je v vsakem oziru velik; omogočila ga je pa neumorna vstrajnost pevk in pevcev, a njim na čelu vrlega pevovodje. Hvaležnost naroda bodi plačilo.

Udeležilo se je koncerta mnogo dostojanstvenikov, med njimi dež. predsednik baron Winkler, dež. sod. predsednik Kočevar, deželni glavar Detela, mnogo poslancev i. dr. F.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. marca.

Reforma deželnozbornske volitve na Češkem.

Kakor smo že javili, je vlada dež. zboru predložila tudi načrt za reformo deželnozbornskih volitev. „Politika“ in „Narodni Listy“ pišejo prav rezko tudi proti temu načrtu, akopram trdi vlada in sevede tudi vsa nemška stranka, da bi bila namerala reforma silno ugodna za Čehe. Sedaj pride na 29.000 Nemcev jeden poslanec, a mej Čehi je razmerje slabše, ker pride jeden poslanec šele na 33.000 Čebov. Po novem načrtu bi sicer to razmerje se nekoliko izravnalo, zato pa bi dobili Nemci v nefidejkomisnem volilnem okrožju veleposestnikov jako izdatne koncesije, kar nikakor ni upravičeno.

Moravski Čehi.

V deželnozbornskem klubu češkem poročali so češki državni poslanci iz Morave o svojem delovanji in postopanju v državnem zboru in zlasti zagovarjali svojo samostalnost nasproti mladočeškemu klubu. Nekateri deželni poslanci potezali so se kaj odločno zato, da bi se češki poslanci iz Morave združili z Mladočehi v jeden klub; o tej želji bila je debata precj burna; upirala se je zlasti stranka dvornih svetnikov in je klub končno odobril ustanovitev in ohranitev moravskega kluba.

Baron Fejervary.

V parlamentarnih krogih se govori, da bo deželnozborni minister baron Fejervary, mej vsemi ministri gotovo najbolj vražen, odklonil ponudeni mandat za mesto Pečuh. Nakaterniki sodijo, da bode to baron Fejervary zato storil, ker se neče izpostaviti baje prav lahko mogoči eventualnosti, da tega mandata niti ne dobi. Ker je deželnozborni minister že itak član magnatske zbornice, mandata torej ne bo pogrešal, a iz tega še ni sklepati, da se namerja odpovedati svojemu dostojanstvu.

Vnanje države.

Milan Obrenović.

Sedaj stoprav je prišla v javnost deklaracija, s katero se je bivši srbski kralj Milan odpovedal vsem svojim domovinskim pravicam v Srbiji in postal samo in jedino Milan Obrenović. Milan odpovedal se je pravicam člana kraljevske rodbine, potem pravici nadzorovati vzgojo svojega sina, nadalje srbskemu državljanstvu ter se zavezal, da ne bo nikdar stopil na srbski teritorij izvemši slučaj, da zbolí kralj Aleksander nevarno. Jednake odpovedi iz kako malo plemenitih razlogov ne pozna zgodovina. Milan zahteva za svojo poslužnost 2 milijona frankov in jih bo tudi dobil.

K umoru dr. Vulkovića.

Turško redarstvo je zaprilo agenta ruske pošte v Carigradu, nekega Vladimira Šišmanova, ker je baje v zvezi z morilci dr. Vulkovića. Na zahtevanje ruskega generalnega konsula izročilo je turško redarstvo Šišmanova ruskemu poslanstvu. Šišmanov je brat tistega dr. Šišmanova, ki je delj časa kot odvetnik živel v Sofiji in bil zapleten v razne zarote. Šišmanov je sicer rojen Bolgar, a kot ruski uradnik spada tudi pod rusko jurisdikcijo. Bolgarska vlada je radi izročitve Šišmanove ruskemu oblastvu silno potrta in se grozi Turčiji ter kliče — kakor smo že javili — evropske velesile na pomoč.

Carnot v zadregi.

Pariški „Figaro“ priobčil je pred kratkim članek, v katerem trdi, da je prouzročitelj sprave mej francosko republiko in Vatikanom predsednik republike Carnot. Oficijozni listi zanikali so to vest in jo pobijali, a radikalci se ne dajo prepričati, akopram je ravno „Figaro“ znan kot list, kateri senzacionalnim vestim rad žrtvuje svoja klerikalnomonarhistična načela. Glasilo vodje radikalcev Clemenceau-a, „Justice“, začela je znova napadati Carnota in za tem listom šli so na to pot tudi vse druge radikalnim tendencam služee novine. „Justice“ tirja, da je to trditve ovreči le z dejanji ne z besedami, „Lanterne“ pa pravi, da je postal načelnik Francoski republikli zagovornik tiste politike, ki je največja sovražnica Francije.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) ima svojo četrto sejo jutri zjutraj ob 10. uri. Na dnevnem redu so mej drugim, poročila o ustanovitvi dveh stalnih učiteljskih mest na deželni šoli na Grmu, o bolniškem in blazniškem zakladu, o uravnavi potoka Mirne, o deželnih kulturnih in agrarnih razmerah, o nekaterih cestah itd.

— („Klub narodnih poslancev“) v deželnem zboru kranjskem ne obstoja več. Razgovori, da bi narodni poslanci še delovali na podlogi jednega kluba, ostali so brezuspešni, odnosno se jih nekateri poslanci niti niso hoteli udeležiti. Kaj bode sedaj nastalo namestu starega kluba na narodni strani, ni še gotovo. Položaj je tačas še popolnoma nejasen.

— (Isterski deželni zbor.) V sobotni seji interpelirali so dr. Volarič in drugi vlado zaradi zavir, katere se stavijo slovanski liturgiji. Interpelacija bila je — kakor se razume — stavljena v hrvaškem jeziku.

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega) v torek 15. marca 1892. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznanila predsedstva. II. Stavbinskega odseka poročilo a) o prizivu kranjske hranilnice v Ljubljani zoper odlok magistratov v neki stavbinski stvari; b) o tvrtke G. Tönnies ponudbi glede menjave sveta v Parnih ulicah; c) o hišnega gospodarja Antona Jerančiča prizivu v neki stavbinski stvari. III. Poročilo odseka za olupšavo mesta a) o nasadu dreves na novi Tržaški cesti in v novem drevoredu iz Knafljevih ulic; b) o drsalnega društva prošnji glede dovoljenja za zgradbo novega paviljona na drsališči Podturnom. IV. Personalia.

— (Osobne vesti.) Okrožni sodnik gosp. Jurij Strucelj v Ilirski Bistrici premeščen je v Žužemberk. Imenovani so kot okrajni sodniki: gosp. Jos. Kovač za Ilirsko Bistrico, g. Jos. Hauffen za Kočevje, g. Mat. Kobal za Senožeče in g. A. Fras za Kozje.

— (Imenovanje.) Poročnik v rezervi gosp. dr. Janko Babnik v Logatci imenovan je nadporočnikom-avditorjem v rezervi. — Računski asistent gosp. Lj. Furlani v Trstu imenovan je oficijalom.

— (Premeščenje) Gosp. A. Kozlevčar, uradnik južne železnice, premeščen je iz Št. Petra na Krasu v Ljubljano.

— (Za družbo sv. Cirila in Metoda) nabralo se je v veseli družbi v „hôtelu Métropole“ v soboto zvečer pred 10. uro 22 gld., katere smo doposlali vodstvu.

— (Slovensko gledališče.) Zaradi pomanjkanja prostora moramo odložiti poročilo za jutri.

— (Pokopali so) v soboto popoldne gospo Ano Druškovičovo, soprogo znanega posestnika na Dunajski cesti in mater rodoljubnih bratov D. v Ljubljani. N. v m. p.

— (Poštno poslopje v Ljubljani.) Pri mestnem magistratu Ljubljanskem uročila se je uloga, podpisana od mnogih občanov, v kateri se izraža protest zoper sklep obč. sveta, da se prepusti trg cesarja Jožefa v zgradbo novega poštnega poslopja. Spomenica jednakega zmisla odposlala se je tudi trgovinskemu ministerstvu na Dunaj.

— (Iz Ljubljanskih narodnih krogov) se nam piše: Za nami je predavanje Lewinskega, za nami koncert „Glasbene Matice“ oboje je bilo v — „Tonhalle“, in vendar kolik razloček je bil mej obojim! Lewinsky je v svoji nemški — to se pravi: renegatski — oholosti žalil jeslovenski rod, mi smo se pa veli dostojno, taktno. Niti jedna beseda ni odgovorila na Lewinskega surove napade. In prav je tako! Prav je, da smo pokazali, da se znamo bolje vesti, kot ona klika, ki je vzela vso omiko v zakup! Umetno sicer nikakor ni bilo, sedaj najemati nemško dvorano; pa če pomislimo, da Ljubljana nima bolj akustične dvorane — razen redutne, — moramo biti če tudi ne zadovoljni vsaj pomirjeni. Veseli pa smemo biti in čestitati smemo „Glasbeni Matici“ na tako izvrstnem vspehu. G. Trtnik je kar očaral vse občinstvo, kateremu je zlasti njegov mehki in blagglasni, pa vendar močni glas zelo dopadel. Nič slabše pa tudi ni bilo tehnično predavanje dotičnih glasbenih točk. G. Trtnik je žel do skrajnosti burno, a zaslužno hvalo in je v znak hvaležnosti prejel iz nežne roke krasno lavorjevo liro z bogatim rožnatim trakom. Želeli bi bili, da je bil trak v narodnih barvah. Ali se bomo v slovenskem koncertu sramovali svojih barv? Ne bodimo toliko mehki in ozirni celo v tacih stvarih. Kakor Trtnikove, tako so tudi vse druge točke žele zaslužno pohvalo. Kakor umevno, je gmotni dohodek jako dovoljen in znaša nad 600 gld. Kdor v soboto ni čutil živo potrebo „Narodnega doma“, v katerem bi vsi slovenski rodoljubni prijatelji narodne umetnosti mogli uživati v svojem domu to, kar nam je podala „Glasbena Matica“ — žalibog v tuji hiši — temu ni pomagati.

— (Družbe sv. Cirila in Metoda) ženska podružnica v Ormoži je imela 21. svečana t. l. svoj prvi občni zbor. V načelnštvo so voljene p. n. gospe in gospice: Roza Miklova, prvomestnica, Tilika Freuensfeldova, tajnica, Micika Sova, blagajničarica; njihove namestnice so: Amalija Vrtnikova, Terezija Magdi-

čeva, Tilika Kandričeva. Mlada podružnica vrlo uspeva in ima že 4 ustanovnice, 43 letnic in 13 podpornih udov; osem dni po prvem občnem zboru pa nam je poslala 100 gld. Naj bode Ormož s svojo novo žensko in vzgledno moško podružnico bodrilo drugim slovenskim mestom in trgom! — Isti dan kot v Ormoži, imela je tudi podružnica v Ponikvi občni zbor, katerega so se udeležili domoljubni Šmarčani, Šent Jurčani in Celjani. Č. g. župnik Matej Vrečko je dal lepe podobe, da so ž njimi ozalšali prostore za zborovanje. Sploh načelnštvo jako hvali neutrudno delovanje č. gosp. župnika za našo družbo. In res so samo njegovi služabniki darovali 3 gld. 40 kr. — Pri zborovanju so bili navzoči tudi kmetski posestniki iz okolice, ki kažejo veliko naidušenje za narodno stvar. — Iskreno se zahvaljujemo vrlim domorodcem, ki se trudijo, da podpira celo prosti narod namene naše družbe. Sad takega domoljubnega delovanja je sploh občno zanimanje za našo družbo, posebej pa še n. pr. veseli pojav, da smo dobili v kratkem času zadnjih treh dni devet darov iz raznih krajev slovenske domovine.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Glas iz občinstva.) Množica novo zapadlega snega in pa južno deževno vreme spremenilo je že skoraj suhe mestne ulice zopet v blatno morje. Če magistrat stori svojo dolžnost in odpravlja z velikimi stroški za mestno blagajno sneg in blato, zahteva naj tudi strogo, da stori to vsak hišni gospodar pred svojo hišo. O tej zadevi so nekateri precej zanikrni. Tu naj bi se postopalo s brezozirno stro gostjo v splošno korist.

— (V Ameriko) v Kolumbijo odšel je danes g. M. Buh, stavec „Narodne Tiskarne“. Omenjeni gospod je prvi izmed slovenskih tiskarjev, kateri se poda v Ameriko, da v novi tiskarni posveti svoje moči izdavanju „Ameriškega Slovenca“. Njegovi tovariši priredili so mu v ta namen malo odohodnico, pri kateri sta upravitelj „Narodne Tiskarne“ in nje najstarejši stavec v jedrnatih govorih odhajajočemu kolegu naglašala, da naj krepko mlado moč posveti v blagor zapuščenih ameriških Slovencev ter naj ne zabi i on nikdar, kar ga je učila slovenska mati.

— (Večerna šola) za slovenske delavce pri sv. Jakobu v Trstu prav lepo napreduje in se število poslušalcev vedno množi. Poučuje se vsak torek od 7. — 9. ure zvečer.

— (Notranjska posojilnica v Postojni) imela je v svojem devetem upravnem letu (1891) dohodkov 30993.64 gld. in vštveši dne 31. decem. 1891 v blagajnici ostalo gotovino v znesku 2599 gld. 92 kr. enako stroškov. Zadržni in opravični deleži znašajo 10160, gld. hranilne ukladke 39082 gld. 52 kr. in nje kapitalizovane obresti 1429 gld. 10 kr. Reservni fond je narasel koncem leta 1891 z obrestmi vred na 3891 gld. 85 kr. Pri drugih zavodih naloženega je denarja 1800 gld. in posojila znašajo 50179 gld. 06 kr. Prejete obresti posojilom znašajo 2181 gld. 63 kr., zaostale 1107 gld. 20 kr. v letu 1890 predplačane obresti posojil 113 gld. 60 kr., obresti naloženega denarja 16 gld. 02 kr. in upravni dohodek 4 gld. temu nasproti znašajo med letom izplačane obresti hranilnih ulog 29 gld. 24 kr. kapitalizovane kakor gori omenjeno 1429 gld. 10 kr. obresti rezervnega fonda 168 gld. 58 kr. za l. 1892 sprejete obresti 162 gld. 10 kr. za l. 1890 sprejete obresti 578 gld. upravnih stroškov je bilo 257 gld. 89 kr. in 10% odpis na inventarju znaša 15 gld. 16 kr. tako da konto zgube in dobička skaže dohodka 3422 gld. 45 kr. in in razhodka pa 2640 gld. 37 kr. tedaj čistega dobička 782 gld. 08 kr. Ta čisti dobiček se po sklepu občnega zbora z dne 28. svečana t. l. razdeli: zadržnikom na njih zadržni kapital od 10160 gld. primeroma časa vplačila, dividendo po 5 gld od sto 497 gld. 39 kr., ravnateljstvu po § 14 zadržni pravil 39 gld. 10 kr. posebna nagrada ravnateljstvu 100 gld., družbi sv. Cirila in Metoda 10 gld. prostovoljnemu gasilnemu društvu v Postojni 10 gld., in ostanek 125 gld. 59 kr. se pridene rezervnemu fondu, ki z ustopnino 6599 gld. vred znaša s 1. januarjem 1892. 4083 gld. 43 kr. Pri istem občnem zboru bili so voljeni v ravnateljstvo: gg. Peter Kraigher ravnatelj, Alojzij Kraigher blagajnikom, Fran Kuttin kontrolorjem, in Ferdo Gaspari pa Fran Kogej odbornikom; v nadzorstvo pa: gg. Fran Križaj lesni trgovec v Št. Petru na Notranjskem, Josip Lavrenčič posestnik

iz Postojine sedaj bivajoč v Ljubljani, Anton Lodes nadlogar v Bukovji, Miroslav Vičič nadžupan, Greg. P. kel trgovec in Rihard Šeber tiskar vsi iz Postojne. Posojilnica prejema od vsakega hranilne ukladke po 4 $\frac{1}{2}$ %, daje pa posojila po 6% brez vsakih upravnih stroškov samo svojim udom. Uradni dan je vsak petek od 9—12 ure predpoldne.

— (V Trstu) snežilo je zopet v soboto in je v okolici prav obilo snega, v nekaterih krajih nad pol metra visoko.

— (Intoleranca.) Znani župnik Bedini na Reki, strasten nasprotnik slovanstva, pokazal je zopet svojo intorelanco pri pogrebu mladega dr. Barčiča, ki je padel v dvoboji. Odrekel je cerkveni pogreb navzlic temu, da se je zato potezal sam župan Reški in mnogo uplivnih mož. Navzlic tej nestrpnosti pa je bil pogreb sijajen in dokaz velikih simpatij, katere je uživala nesrečna žrtva srednjeveške naprave.

— (G. František Ekert,) znani prijatelj Slovencev, dosedaj kurat na Karlovi v Pragi, bil je 2. t. m. v Staromeški radnici od mestnih starejšin Praških izvoljen župnikom pri Materi božji Snežnici na Novem mestu v Pragi. Župna cerkev njegova dviga se v najkrasnejši ulici Praški — v Ferdinandovi trdi. Blagemu slovenoljubu častitamo iz dua srca!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Darmstadt 13. marca. Nadvojvoda hesenski umrl danes ponoči. Nadvojvoda Ludovik nastopil vlado.

Dunaj 14. marca. Kot politično posledico odpovedi od vseh dostojanstev v Srbiji izročil Milan včeraj avstrijskemu cesarju odpoved od dostojanstva polkovnika imetelja avstro-ogerskega pešpolka.

Praga 14. marca. Po prvem čitanju predlog o spravi in po protestu Mladočehov, ki poudarjajo svoje znano stališče, izročile so se predloge po nasvetu Windischgrätza specialni komisiji.

Budimpešta 14. marca. V adresni debati zagovarjal je Koloman Tisza spravo prav toplo, rekoč, da jednostranska nje premenitev ni ustavno dovoljena, doseženi uspehi na duševnem in materijelnem polju, vera Evrope v ogersko državo so uspehi sprave. Liberalne stranke naloga je vzdržati spravo.

Beligrad 13. marca. Uradni list prijavlja odpust Milana iz državne zaveze.

London 14. marca. Strajk rudarjev obsega 300.000 delavcev. Trajal bode gotovo v nekaterih krajih teden, v drugih dva tedna.

Razne vesti.

* (Razstava vrtnih pridelkov v Genevi [Genf].) C. kr. trgovinsko ministerstvo naznanilo je trgovski in obrtniški zbornici, da se bode vsled naznanila c. in kr. konzulata v Genevi vršila od 16. do 21. junija t. l. v Genevi mejnarodna razstava vrtnih pridelkov in vseh v vrtnarju spadajočih umetnih in obrtnih izdelkov. Frankirana oglasila k tej razstavi uposlata je najkasneje do 20. maja t. l. pod naslovom: M. Ed. Bleuler, Genf, rue du Marché, 4. Obrazci za oglasila se dobe proti prošnji pod ravno tem naslovom.

* (Sportna razstava v Scheveningen) V znanem in zelo obiskanem kopališču „Scheveningen“ v Holandiji vršila bode se od 1. junija do 20. septembra 1892 mejnarodna sportna, ribarska in konjska razstava. Obsezala bode vse izdelke, pridelke, predmete in stroje, kateri so v katerikoli zvezi s sportom. Razstava razdeli se v trinajst skupin, kakor: jahalni in vojni sport, lovski in strelski sport, kolesarski sport, potem sport na ledu, različne igre itd. itd. Natančnejša pojasnila o razstavi daje: Avstrijska komisija za sportno razstavo v Scheveningen 1892 na Dunaji, I., Wollzeile št. 37. Prospekt za razstavo pogleda se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

* (Zima.) Zadnje dni svojega vladarstva hoče zima prav izdatno okoristiti in tudi v južnih krajih padlo je mnogo snega. V Benetkah potrgal je sneg vse telefonske žice. V Florenci in drugih mestih padlo je mnogo snega, mej Spezijo in Nizzo je po vsej Rivieri polno snega. V zgornji Italiji je izredno mrzlo in mnogo zneženih zametov.

* (Povodnji v Španiji.) Poroča se, da so po vsej Španiji bile velike povodnji, ki so napravile mnogo škode. Posebno Tajo in Guadalkvivar sta močno narasla in prouzročila mnogo škode. Veliko ljudi je utonilo in na stotine rodbin je brez strehe in kruha. V Cordovi podrl se je most in je utonilo mnogo ljudi.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijne srečke 12. marca.

Na Dunaji: 66, 69, 45, 43, 21.
V Gradci: 77, 63, 35, 32, 69.

Tržne cene v Ljubljani dne 12. marca t. l.

Pšenica, hktl.	9	Špeh povojen, kgr.	62
Rež,	6 80	Surovo maslo,	72
Ječmen,	4 39	Jajce, jedno	2
Oves,	3 8	Mleko, liter	8
Ajda,	6 46	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	5 15	Telečje	58
Koruz,	5 10	Svinjsko	60
Krompir,	2 50	Koštrunovo	42
Leča,	11	Pišanec	60
Grah,	10	Golob	20
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	1 96
Maslo, kgr.	66	Slama,	2 40
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	7
Špeh frišen	51	„ mehka, 4	5

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. marca	7. zjutraj	725.6 mm.	-5.8° C	sl. sev.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	725.8 mm.	1.6° C	brezv.	jasno	
	9. zvečer	728.1 mm.	-4.8° C	sl. vzh.	jasno	
13. marca	7. zjutraj	730.2 mm.	-11.0° C	brezv.	megla	13.50 mm.
	2. popol.	728.8 mm.	-4.2° C	sl. vzh.	snež.	
	9. zvečer	728.2 mm.	-4.6° C	sl. vzh.	obk. snega.	

Srednja temperatura -3.0° in -6.6°, za 5.8° in 9.4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 14. marca t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	94.45	94.35
Srebrna renta	93.85	93.80
Zlata renta	110.75	110.65
5% marcna renta	102.85	102.60
Akcije narodne banke	1007	1006
Kreditne akcije	306.25	307.25
London	119	119
Srebro		
Napol.	9.46	9.46 1/2
C. kr. cekini	5.60	5.60
Nemške marke	58.22 1/2	58.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	138 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%		107
Ogerska papirna renta 5%		102
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		116
Kreditne srečke	100 gld.	186
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	146
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		240

Zahvala.

Za mnogoštevilne dokaze sočutja mej boleznijo našega dragega sina, brata, svaka in strijca, gospoda

Lovra Ture

za spremstvo k večnemu počitku in za podarjene vence se vsem iskreno zahvaljujemo.

Posebno zahvalo pa izrekamo častiti domači duhovščini, kakor tudi gg. župnikoma s Save in iz St. Lamberta, slav. gasilnemu društvu Litjiskemu in Šmartinskemu, odposlancem zaveze gasilnih društev iz Ljubljane in gasilnega društva iz Hrastnika ter Litjiskemu pevskemu društvu za častno spremstvo in ganljivo petje.

V Litiji, dne 13. marca 1892.

(282)

Zalujoči ostali.

Zahvala.

Globoko užaljeni po tužni izgubi preljubljene in nepozabne soproge, oziroma matere, tašče in stare matere, gospe

Ane Druškovič

štejemo si v dolžnost izreči vsem prijateljem in znancem za mnogostranske dokaze iskrenega sočutja, za prelepe vence in za mnogoštevilno in častno spremstvo k zadnjemu počitku najsrčnejšo svojo zahvalo.

(281)

Zalujoča rodbina.

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem zahvaljujemo se tem potem na povodoma smrti naše predrage soproge, oziroma matere, stare matere itd. gospe

Neže Zotmann

izkazanem sočutji, vsem darovateljem vencev ter vsem onim, ki so nepozabno nam ranjko spremili k zadnjemu počitku, najiskreneje. Osobito se pa zahvaljujemo čast. gg. pevcem na ganljivem in v srce segajočem petji.

V Ljubljani, dne 14. marca 1892.

(279)

Zalujoči ostali.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja in sožalja, koje so mi o priliki smrti moje nepozabne soproge, gospe

Amalije Stajer roj. Hribar

izkazali sorodniki, prijatelji, znanci in p. n. prebivalci Metliškega okraja, zahvaljujem se najpriščneje, — imenoma prečastiti tukajšnji duhovščini in gospodoma župnikoma M. Tomcu na Suhorju in Fr. Schweigerju na Radovici, darovateljem prekrasnih vencev, gg. uradnikom vseh slojev, p. n. meščanom, gospodom pevcem, slavni požarni brambi Metliški, bratovščini Sv. Rešnjega Telesa in mojstarskemu društvu.

Metlika, dne 11. marca 1892.

(280)

Franc Stajer

c. kr. notar.

! Kupiva !

„ZVON“ letnik 1879.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

kujgotrničar v Ljubljani.

(255-3)

≡ Kašlja ni več! ≡

Staro in preizkušeno domače zdravilo so pristni

Oskar Tietze-jevi čebulni bonboni

ki prese- netljivo hitro upliva- jo proti kašlju, hripavosti, zasli- zenju i. t. d. Ze izborna sestava mojih bonbonov je porok za uspeh. Paziti je torej natančno na ime **Oskar Tietze** in na „čebulno znamko“, ker se prodajajo posnetki, ki so brez vrednosti ali celo škodljivi. — V zvezjih à 20 in 40 kr.

Glavna zaloga: Lekar F. Križan, Kromeriz. Zaloge pri vseh lekarjih in trgovcih s specijalnim blagom. V Ljubljani pri: U. pl. Trnkoczy-ju, lekarju in L. Grečel-ju, lekarju. (918-25)

Povodom odpopotovanja v

Kolumbijo

poslavljam se od vsih prijateljev in znancev, pri katerih se nisem mogel osebo posloviti, kakor tudi od bratov pevcev pevskega društva „Slavec“.

V Ljubljani, dne 14. marca 1892.

Makso Buh

arkostavec.

V Solkanu pri Gorici je na prodaj

parni stroj

s ekspanzijo in pa

parni kotel

na 24 do 30 konjskih sil, oba še v prav dobrem stanju. — Tudi

posestvo

katero bi bilo posebno primerno za kako tovarno, je eventuelno na prodaj.

V Solkanu, dne 7. marca 1892.

(246-2)

Jos. Jug & Comp.

Anisette Excelsior.

Dietetični želodčni liker jako prijetnega ukusa in zdravih lastnosti, krepča želodec in pospešuje prebavljanje. Zaužije se ga po jeden kozareček po vsaki jedi. — Steklenica 1/2, klg. 1 gld.

Curaçao Naturel.

Posebno dober dišeč liker za želodec z istimi zdravilnimi lastnostmi kakor „Anisette“, nareja se iz svežih „curaçao-pomoranc“. — Steklenica 1/2, klg. 1 gld. — Prekupovalcem se dovoli nižja cena. — Oba likerja sta za prekupovalce dobro blago, ker se more prodajati v vseh kavarnah, gostilnah in sladščičarjih.

Piccoli-jeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59-4)

J. ANDEL-a

novoznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, šourke, mole, muhe, mravljinice, prešičke, ptične črviče, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zaloge ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDEL-u,

„pri črnem psu“

13, Húsová (Dominikanská) ulice 13, v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Šliöarji, trgovcu na Dunajskeje cesti št. 9.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (338-12)

Št. 2062.

Razpis.

(270-1)

Popolniti je

mesto okrožnega zdravnika

za zdravstveno okrožje Postojnsko s stanovališčem v Št. Petru.

Prosilci za to službo, s katero je spojena plača letnih 600 gld., uložijo naj svoje prošnje pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani

do 31. marca t. l.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Deželni odbor kranjski

dne 4. marca 1892.

Gospod lekar G. PICCOLI

v Ljubljani.

Po izkazu kemične preiskave je Vaša likerja „Anisette-Excelsior“ in „Curaçao Naturel“, kakor tudi Vaš „Malinov sirup“ imenovati izvrstne produkte.

Ces. in kr. kemično-fizijološko poskušališče v Klosterneuburgu pri Dunaji

dne 21. decembra 1891.

Ravnatelj:

Profesor dr. L. Roesler.

(50-2)